

HOMILIE ZEVENTIENDE ZONDAG DOOR HET JAAR – C 2010

“Als je maar goed zeurt, dan krijg je wat je wilt.” Kinderen weten dat feilloos en beoefenen het vak van zeuren uit de kunst. Als buitenstaander vind ik het meestal heel gemakkelijk, hoe het kinderen lukt om met hun gezeur hun zin te krijgen. Veel ouders strubbelen wel tegen maar als ze het gezeur zat worden, dan is toch heel dikwijls: “Vooruit dan maar, voor deze keer”, Of ze sluiten een soort compromis: “Als je nu even stil bent, dan krijg je straks je snoep, je ijs, dat speelgoed”. Kinderen leren tegenwoordig al vroeg om over alles te onderhandelen. Voor wat hoort wat. Ze spelen vaak in op de schuldgevoelens van de ouders, die zo vaak geen tijd hebben of zoveel van huis zijn. In dat spel van touwtrekken komen kinderen vaak, geheel of gedeeltelijk, als winnaars te voorschijn.

Wij hebben het hier over kinderen, maar volwassenen zijn vaak niet anders. Iedereen heeft zijn tactiek om zijn gelijk af te dwingen en zijn zin door te zetten. Afwisselend met geveinsde kwaadheid, verontwaardiging, dan weer gespeelde vriendelijkheid. Aftastend langs welke weg je de ander kunt inpakken. Manipuleren noemen wij dat.

Als Abraham pleit voor de steden Sodom en Gomorra, dan krijg je de indruk dat Hij bij God op eenzelfde wijze te werk gaat zoals wij bij elkaar doen. Abraham heeft vernomen, dat God besloten heeft om Sodom en Gomorra te verwoesten. Abraham schrikt van dat voornemen, want dan worden ook de rechtvaardige mensen gestraft samen met degenen die niet beter verdienen. Daarom doet hij een beroep op Gods barmhartigheid en geduld. Het is een van de mooiste stukjes uit de bijbel, hoe God en mens met elkaar omgaan. Het verhaal leert ons, dat God geen wrekende, vergeldende God is, maar de God die tot het uiterste gaat in zijn geduld en barmhartigheid. “Wilt Gij de stad vernietigen, als er vijftig rechtvaardigen wonen?” vraagt Abraham. “Wilt Gij de stad vernietigen, als er maar 45 rechtvaardigen wonen, als er 30 wonen, 20, 10?” En God zegt: “Ik zal de stad niet vernietigen, als er maar 10 rechtvaardigen wonen”.

Abraham bidt tot God. Uit het verhaal maken wij op, dat Abraham tamelijk vertrouwelijk met God omgaat. Hij kan ahw bij God op spreekuur gaan. Maar was het maar zo eenvoudig? Is onze ervaring. Ook Jezus zegt wel: “Vraagt en ge zult verkrijgen. Klopt en er zal worden open gedaan.”, maar onze ervaring is vaak zo anders. Er is gebeden voor de genezing van een jonge moeder en toch is ze gestorven. Er wordt gebeden om uitkomst uit een moeilijke situatie en er verandert niets ten goede en de moeilijkheden blijven maar voortduren. Heeft God zijn vriendjes die Hij op hun wenken bedient, terwijl Hij anderen aan hun lot overlaat?

De vraag naar het waarom van een verhoord of niet verhoord gebed zullen wij nooit kunnen oplossen. God is geen automaat, bij wie men enige gebedjes in het gleufje steekt om daarna de verhoring uit het schuifje te kunnen trekken. Zo is God niet. Maar Jezus zegt toch, dat God ons gebed verhoort, niet omdat we voldoende gebeden hebben, maar omdat Hij goed is. Hij spreekt ook niet over precies die verhoring, die wij verwachten, maar Hij belooft wel met ons te zijn in de moeilijkheden met zijn steun, met zijn moed, met zijn troost, met zijn heilige Geest: “Hoeveel te meer zal Uw vader de heilige Geest geven aan wie Hem erom vragen?”

Gebed kent verschillende verhoringen. Allereerst wordt ons de goede Geest van Jezus gegeven, die ook niet verhoord leek te worden, toen Hij in doodsangst gebeden heeft. Maar toen leerde Hij ons te bidden: uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel.

Wij moeten leren om niet alleen veel te bidden, maar vooral goed te bidden. Dan leggen wij alle krampachtigheid af en geven Gods Geest een kans. Wij leven dan

in het besef: "Ik ben in Gods hand, wat er ook gebeurt". In dat besef van Gods Geest komt er een rust over ons. Misschien ervaren wij weliswaar, dat de gebeurtenissen niet veranderen, maar wij ervaren wel, dat wijzelf veranderen en dat onze kijk op de gebeurtenissen zich wijzigt. God vervult niet al onze wensen. God kan niet al onze wensen vervullen. God is wel trouw aan zijn belofte van helpende nabijheid.

Het is goed om ons eens af te vragen: "Wat heeft God ons beloofd?" Jezus zegt: "Uw Vader zal de heilige Geest geven, aan wie Hem erom vragen." Gods Geest kunnen wij verstaan als Zijn persoonlijke nabijheid, als de Trooster, de Helper, de Inspirator, Degene die ons draagt. God is in Jezus geen enkele menselijke situatie uit de weg gegaan. Ook dat is gebedverhoring, waarvoor wij de goede God mogen danken. Amen.